

Magazin za kulturu, umjetnost i obrazovanje-Magazine for culture, art and education

„In a country of hate the most hated one is the one who does not know how to hate.“ Ivo Andrić

Sarajevo, Bosnia and Herzegovina, Europe

ISSN 1846-8009

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

„U zemlji mržnje najviše mrzi onoga ko ne umije da mrzi.“ Ivo Andrić

E-mail: odbi@diogen.com

MI OBJEDINJUJEMO RAZLIČITOSTI...WE ARE UNIFYING DIVERSITIES

Julije Jelaska

Bluzer

Bluzer

kao bluzz glazba

zbluran u glavi

mutnih malih očiju

uz žutu ljuticu šljivu

bari on komade

Uz sax tenor

pratnju

i studijske glasove

online on ide

s glupošću

svojom

koja ga prati

kao trend

kao brand

seljaštva

i doseljništva iz 1918.

kad je došao...

....i odnio vrag sve!

Umišljena veličina

zmija - skupljač

narodnog blaga

vreća zla sa zmijskim

otrovima, okovan trnjem

svojim u glavi i srcu

Nespreman ljubiti

nespreman čuti druge

i pomoći damama

u nevolji na
bolničkoj postelji
Uz otpuhane
stihove života
izgorio k'o cigara
stari kenjac bez para

Odavno poznat svima
misli da nekoga vara
ali dobro znane misli
roji o kojima nisu ni

pisali zadarski foji
veli da mu unija krade
što mu ni kralj Tomislav
davno njegovima nedade
ni u kmetstvo, ni u posjed

I stoga uz glazbu ditiramba
i crnje najcrnije knjige
nepoznatog pisca dangube

dangubi on tračajući
kao stara baba
već odavno riješene
i otračane teme

A na putu sudbe
bez nota odavno
odnio je vjetar
klavijature lišća
otpalog one jeseni
kad je shvatio
da voljene žene
više nema kraj sebe

NE KOPIRATI

GRAD JOŠ STOJI

(U SJEĆANJE NA GRAD PONOSA I SLAVE!)

Zadar, 24.11.2011.

(na Svetog Krševana!)

Nema te već godinama
desetljećima te nema
U sjećanju na prošlost
u crkvi palim svijeću i
suze same krenu za
tebe moju uspomenu
kao grad 1991. crnu...

Izmučena ranama granata
pala su mnoga gradska vrata
vrijeme nije pomaklo švere
bez vode i struje
uz sviće šterika - svitlost
tako topla i bliska
kao čaj i dvopek
dok svira susjedova violina...

još je pet do ponoći ili
podne ako te nema
svejedno je....
nema više grada i
nema više tebe...

Režem zrak kao
fete naranče u slutnji
iščekivanja i kucanja
sata u mraku se čuju
vrata, i nije otac nego
mati je tu - sa smješkom
me budi svako jutro
U mojim mislima -ti

dok odlazim put predgrađa
detonacije odjekuju snažno
i kidaju moje misli kao kapi tuša
ostaju na zgradama ožiljci
prošlosti tragovi rata kojeg
nije bilo
samoubojstva ljudi koji
nisu ni postojali
radi osmjeha sladoledara
u jednoj ruci novac
u drugoj nož izdaje...

a ja...grč u stomaku i
ježim se dali ću te
ikada više vidjeti...
I onda iznenada glas
glas tvoj čujem
poslije zadnje uzbune
govora sirene

ljubim tvoje usne strasno
i ostajem,ostajem još
ovu noć a onda mi je
poć' u maglu, maglu
sudbine.....

NE KOPIRATI

JEDRENJAK U SADRI

Kao sadra
bijelog
alabastera
na ormaru
plovi
bijeli jedrenjak
sea shark se
skriva od
bjeline
morskog oblaka
SEA CLOUD sječe
more pramcem
a u jedan glas
mornari spuštaju
svih deset jedara
i zaplovi brod
u suton dana
najljepšeg zalaska
sunca u moru
spektru kolora
u daljini nestaje
prekrasan brod
kao brod u mašti
na ormaru slika
u prošlost putuje
i uspomene mi
doziva vjerne
a ja se ne okrićen
na burni dan
ime tvoje vitar
mi donosi
na dlan.

Kao Riba u mreži noćas u tvom snu

Kao Riba u mreži
mojim osjećaja
ti se koprcaš samo,
molim te nemoj
naglas reći volim te,
(jer moglo bi te boljeti
kad bi znala voljeti)
ja umrit ću od sriće
noćas u tvom snu
Tvoje bure života
moj su kompas
da se ne izgubim
u žudnji, da se ne
zaljubim u tebe
do kraja, ja borim
se s timunom života
u ruci, vozim veliki
brod kroz
malen tjesnac
Kao Riba u mreži
večeras sam u
tvojoj postelji
u tvom snu
neznam čitati
stihove pjesama
ali Lorku nosim
u duši za tebe...
crvene ruže
kristalna čistoća
i miris tvog
parfema
opija me

MI ĆEMO BIT

Kasno navečer
dok cvrčki spu
u mirisima bora
vonja tvoja kosa
na mom ramenu
i u pogledu zvijezde
mi ćemo bit

I pivat ćemo opet
s klapom na bini
ti i ja
kao glasovi glavni
o uspomenama Sustipana
legendama Tomića stine
Akvarelima Matejuške
i vedute Splita

Ti i ja
mi ćemo bit
dva simbola
od istoga znaka

Ja i ti
kao evergrin
zimzelen
radujemo se
novom našem
izlasku sunca
kao pljesku
publike

U očima tvojim
sjaji ljubav moja
u moru emocija
plima se rađa
valovi se dižu
i nižu i nižu
u ritmu tvojih
sanjarenja

I mi ćemo bit
sami i sritni
na pučini
svog ljubavnog
života bit

I opet ćemo plivat
i opet ćemo pivat
šoto voće piva klapa
ka lanterna noći
mi ćemo bit

A sada mirno spavaj
ja te čekam
u mirisima bora
u ljeskaju mora
kao zvijezda danica
sa svog puta
daleka...

NE KOPIRATI

Morske Orgulje

prekrasno pjevaju
o tužnoj i prošloj
zaboravljenoj i
umrloj ljubavi
o
krilima
i anđelu bijelom
između nebesa
između mora
i morskih orgulja
samo ti i more
...ljubavi
glazba je božanstvena
i veličanstvena
Tvoja slika stoji
između mojih
oblaka snova
Moj posljednji
poljubac
na lice sudbine
ljubav će pronać
njezin put
za tebe
I što drugo
još mogu reći
Jer ja sam
samo sanjar
ispunjen s tobom
kao s vjetrom
prekrasnih trenutaka
more okreće
nove stranice
dijamantne glazbe

u tvojim očima.

Pogled s Kampanela

Volim te kao Zadar
s vrha kampanela
kao zrelu ženu
u mom krilu
nježnu i prekrasnu...

~~~

Tvoje je lice  
ispisano sudbinom  
vezano za me kao  
more  
kao izlazak sunca

~~~

Siguran s vjetrom
uz pogled u
sunčev zalazak i
uvalu bregdetti
mislim na tebe
i čekam tvoj
neumitan dolazak

~~~

Ponesi sebe u najboljem ruhu  
u haljini od sjećanja  
i pjenu od vala  
donesi mi svoju dušu  
umotanu osmjehom  
beskrajne ljubavi  
prožeti ljubavnim pogledima  
nestajemo u beskraju....  
nosim te na krilima sreće  
u novi život.



## **Ti si suza iz mog oka**

Ti si pismo  
ti si suza  
iz mog oka  
ti si jecaj boli  
u tišini grča  
ti si hlad pod  
borom  
ti si bura  
ti si zaklon  
i vjerna luka  
ti si majka i oblak  
za druge...  
za mene sunce  
na putu  
ja sam more  
i bonaca  
i gajeta  
i libar  
starega  
Splita

NEVA

## U TROPLETU KRALJEVSKOG ŠKOJA

Uspeli su se sedmorica na  
slani vrh brda krunskog  
ali kad su silazili prvi se  
odronuo kroz otpali kamen  
drugi za njim, treći.... a  
sedmi vezao je konop za  
neki kamen čvrsto  
da ih zadrži, ali uže  
popucaše i oni odoše....  
Dvanaest je na kraju  
zbog jednog život  
izgubilo u vatri požara  
na brdu svetoga kamena (sunčanog)  
uz minimum trave....  
slava im, ne može  
biti oprost kameni križevi  
iz neba vidljivi  
samo spomen na  
nerazjašnjenu smrt  
dragih ljudi u  
oblaku sumnji  
jecađu suze  
najbližih  
Zašto su dvojica ostala  
da li su znala  
što ih je čekalo...

....

U tropletu školjke  
tritona zlatnog  
na našem školju  
tvoje me misli traže  
da ukradu mi stihove  
iz zavisti ljubomore  
potočane u kvasini  
i maslinovom ulju izdaje  
tvoje me misli traže  
tvoje dijete u tebi

mrmore  
jutro sunčanog žala  
brod remeti  
tišinu....  
i cvrčci  
tjeraju na  
zaborav

PR  
DIOGEN pro kultura  
<http://diogen.weebly.com>

NE KOPIRATI